

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713208807
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6713208807.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne: R. C., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, XXX XX T., zast. JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom, AK Zvolen, so sídlom Nám. SNP č. 70/36, 960 01 Zvolen, proti žalovanej: A. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, K. - D., o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/105/2013 - 226 zo dňa 03. 04. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/105/2013 - 226 zo dňa 03. 04. 2017 potvrdzuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam vedených na Okresnom úrade Zvolen - katastrálnom odbore na LV č. XXX pre obec K., kat. úz. D., ako rodinný dom súp. č. XXX, postaveného na parc. č. CKN XXX a pozemkové nehnuteľnosti - parc. č. XXX o výmere XXX m², zast. plochy a nádvorí a parc. č. CKN XXX o výmere XXX m², záhrady (výrok I.). Súd prikázal označené nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej (výrok II.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni z titulu úplného vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 40.200,- Eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 % (výrok IV.). Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol po tom, čo rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/105/2013 - 126 zo dňa 22. 09. 2014 na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 14Co/1541/2014 - 175 zo dňa 29. 02. 2016 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP (vtedy platného) s poukazom na to, že v danej veci súd mal poučovaciu povinnosť vo vzťahu k žalovanej v zmysle § 5 ods. 1 OSP a bolo povinnosťou súdu prvej inštancie pri tvrdení investícií do nehnuteľnosti zo strany žalovanej túto náležite poučiť, zistiť, či sa domáha vyporiadania podielového spoluvlastníctva v „širšom zmysle“, ak áno, bol prvostupňový súd povinný postupovať podľa § 43 ods. 1 OSP tak, aby následne súd mohol bezpochyby a jednoznačne ustáliť, či predmetom konania je vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v užšom slova zmysle alebo v širšom slova zmysle. Následne súd prvej inštancie vyzval žalovanú ešte za účinnosti OSP, aby v lehote 15 dní doplnila a opravila svoje písomné podanie doručené súdu dňa 07. 11. 2014 tak, že opätovne súdu doručí riadny návrh so všetkými náležitosťami v zmysle § 42 ods. 3 OSP, § 79 ods. 1, 2 OSP a § 97 OSP, ktorý bude doplnený o presné vymedzenie nároku - finančnej čiastky, ktorý si žalovaná vzájomným návrhom uplatňuje voči žalobkyni z titulu širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ako právo na vydanie neoprávneného prospechu vo výške zhodnotenia podielov spoluvlastníkov v

súvislosti s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva, ďalej aby doplnila výrok vzájomného nároku, aby bol presný, zrozumiteľný a vykonateľný a aby bolo z neho zrejmé, ako žiada, aby súd o jeho nároku rozhodol, doplniť navrhované súdne rozhodnutie o výrok ako žiada, aby súd rozhodol o trovách konania, prípadne súdu doplniť návrh žalovanej o listinné dôkazy. Žalovaná dňa 23. 06. 2016 doručila súdu odpoveď na výzvu súdu, pričom nesplnila všetky súdom uložené povinnosti vo vzťahu k oprave a doplneniu jej pôvodného písomného podania, keď sa opäť len vecne vyjadrila k celkovej genéze vzťahov počas obdobia trvania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, opakovane poukazovala na znalecký posudok znalkyni P. B. C.. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 28. 06. 2016 odmietol vzájomný návrh žalovanej, ktoré uznesenie na odvolanie žalovanej odvolací súd, a to Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/493/2016 - 211 zo dňa 18. 01. 2017 potvrdil. V ďalšom konaní tak splnomocnený zástupca žalovanej, ako aj žalovaná v konaní pred súdom vykonali na pojednávaní dňa 03. 04. 2017 prednesy vo veci samej, ani jedna zo strán súdu nepredložila konkrétny návrh na doplnenie dokazovania. Súd rozhodol vo veci na základe prednesov sporových strán a dôkazných listín, ktoré boli súdom oboznamované v predzrušujúcom konaní a obom sporovým stranám boli známe, pričom súd opätovne rozhodol tak, ako súd prvej inštancie rozhodol v predzrušujúcom konaní s tým, že vychádzal z tých dôkazných listín, ktoré boli známe súdu už v tomto období. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP pri aplikácii § 262 ods. 1 CSP s poukazom na to, že z dôvodu, že žalobkyňa v konaní bola úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že pochybenie súdu prvej inštancie vidí, a tým právne relevantne zdôvodňuje, že počas súdneho konania, že včetně jej písomných doplnení k meritórnym rozhodnutiam súdu včetně jej výpovede na Okresnom súde Zvolen, aj v odvolacom konaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici absolútne neboli zohľadnené jej písomné, osobné zdôvodnenia v tejto kauze. Poukázala na to, že na ohodnotenie starého sporného rodinného domu na K., ktorý zdedili po úmrtí matky so žalobkyňou, boli vypracované na osobné požiadanie žalovanej, dva znalecké posudky včetně fotodokumentácie z týchto znaleckých, a to prvý pred započatím rekonštrukcie RD, čo bolo hodnotené na sumu 40.200,- Eur a po rekonštrukcii RD znaleckým posudkom vyčíslené na sumu 80.400,- Eur. Uviedla, že starý schátralý rodinný dom v dezolátnom stave, doslovne v havarijnom stave, bol ňou opravený, zhodnotený, inak by sa bol časom zrútil, pričom predovšetkým hrozilo zrútenie strechy celého krovu nad múrmi, následne v dôsledku dažďovej vody, erózia/voda, ľad, sneh, zmena teplôt vzduchu, bolo by došlo k vážnemu navlhnutiu - zmočeniu aj muriva základov, pivnice domu atď. Bolo to výlučne jej finančným príčinením (robila dve práce na M. a. s., T., B. S. a na O. po práci V.). Z majetko-právneho vysporiadania predmetu BSM po rozvode s manželom dostala sumu cca 700.000,- Sk a neskôr zobrala hypotekárny úver zo K. K. a. s. na sumu 7.500,- Eur, ktorý dodnes spláca vrátane pôžičky z S. C. na rekonštrukciu RD na K.. Ďalej uviedla, že na rekonštrukcii RD pracovala aj s priateľom Z.P.. Žalobkyňa včetně jej manžela nie žeby finančne alebo fyzicky pri týchto prácach pomohli, ale chodili k RD na stavbe a robili prieky, spory verbálne a fyzické napádanie, rozhadzovanie stavebného materiálu na stavbu RD, takže ich aj s priateľom musela fyzicky vyháňať z dvora RD. Žalobkyňa úmyselne, účelne a podvodným spôsobom podala žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva a majetko-právne vysporiadame čisto len zo zisťných dôvodov. Pred podaním žaloby, po matkinej smrti, osobne a telefonicky s ňou jednala. Neodmietala právo žalobkyne na pomernú časť podielu z majetku na základe prvého znaleckého posudku znalca P. C., bola pred súdnym pojednávaním aj počas súdneho pojednávania ochotná uhradiť skutočne reálnu sumu 20.100,- Eur (teda jej podiel). Zavinením žalobkyne došlo k súdnemu sporu, preto žiada, aby súd v konečnom štádiu pri vydaní meritórneho rozhodnutia prikázal vyplatiť pre žalobkyňu podiel zo starého znaleckého posudku rovným dielom vrátane súdnych trov. V odvolaní poukázala na hmotné právo, zákon č. 40/1964 Zb. - § 2, § 3 s poukazom na ust. § 39, § 451, t. j. bezdôvodné obohatenie zo strany žalobkyne vo svoj prospech na účet žalovanej a v rovine trestnoprávnej na § 221 Trestného zákona a § 226 Trestného zákona. Navrhla, aby krajský súd rozhodol tak, že zruší podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k sporným nehnuteľnostiam, prikázal označené nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyne z titulu úplného vysporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 20.100,- Eur. Žalobkyňu, aby zaviazal uhradiť všetky trovy súdneho konania vo výške 100 % včetně trov právneho zastupovania plus polovicu nákladov na dva znalecké posudky uhradiť žalovanej.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že jej odvolacie námietky nekorešponujú so skutkovým a právnym stavom veci, odvolanie považuje za nedôvodné a neopodstatnené, vedené účelovým zámerom skúsiť dosiahnutie zníženia sumy za vyplatenie

spoluvlastníckeho podielu a zbavenia sa povinnosti zaplatiť trovy právneho zastúpenia. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne, opodstatnené a náležité odôvodnené. Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil a spravoval aj závermi vo veci vydaného rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 29. 02. 2016 č. k. 14 Co/493/2016 - 175. Žalobkyňa od začiatku mala záujem so žalovanou sa dohodnúť na mimosúdnom urovaní a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva, pričom žalovaná mala k návrhom žalobkyne odmietavý postoj. Žalobkyňa sa aj pred podaním žaloby vyjadrila na adresu žalobkyne v tom zmysle, že to má dať na súd. Nehnuteľnosti tvoriace predmet vypořádavaného podielového spoluvlastníctva užíva výlučne žalovaná, pričom žalobkyňa bráni vstupu a užívaniu predmetných nehnuteľností. Do domu sa nasťahovala svojvoľne bez vedomia a súhlasu žalobkyne a iba dodatočne jej nasťahovanie oznámila s tým, že nasťahovanie je dočasné. Žalovaná až v konaní po podaní žalobného návrhu na začatie konania súhlasila s tým, aby došlo k zrušeniu podielového spoluvlastníctva a predmetné nehnuteľnosti boli prikázané do jej výlučného vlastníctva, avšak nesúhlasila ani s predajom nehnuteľnosti, ani nemala záujem na dohode so žalobkyňou ohľadom hodnoty nehnuteľností a vypořádavacieho podielu. V odvolaní žalovaná produkuje zavádzajúce a nepodložené tvrdenie, že rodinný dom zrekonštruovala z vlastných finančných prostriedkov. Toto tvrdenie považuje za nekorektné, odporujúce skutočnému stavu veci, ako aj dôkaznému stavu preukázanému a ustálenému v rámci dokazovania pred súdom. Oprava rodinného domu (čiastočná renovácia strechy a okien) bola uskutočnená za života matky účastníčok (strán) a bola financovaná z finančných prostriedkov patriacich matke účastníčok. Matka mala slušný dôchodok, poberala vdovský dôchodok, mala úspory na vkladných knižkách. Do dedičského konania po matke (ktoré prebehlo bez vedomia žalobkyne) už žalovaná žiadne úspory a knižky nezahrnula. Potvrzuje to aj skutočnosť, že po smrti matky nebola na dome vykonaná žiadna oprava a podobne. Počas pojednávania aj po vrátení veci súdu prvého stupňa nepredložila žalovaná žiadne dôkazy preukazujúce v odvolaní produkované tvrdenia o rekonštrukcii z jej vlastných príjmov. Na pojednávani konanom dňa 03. 04. 2017 žiadna zo strán konania, žalovanú nevynímajúc, nemala návrhy na doplnenie dokazovania. Aj s prihliadnutím na daný procesný stav a postoje strán konania považuje za neopodstatnené požiadavky žalovanej v podanom odvolaní. Žalovaná konajúcejmu súdu v rámci konania nepredložila po ustanovení znalca z odboru: stavebníctvo, z odvetvia: odhad hodnoty nehnuteľností, žiadnu otázku; na znalkyňu na pojednávaniach ohľadom znaleckého posudku nemala žiadne otázky, výhrady ani pripomienky; nepredložila iný znalecký posudok, na ktorý sa odvoláva v rámci odvolania. Voči Znaleckému posudku č. 76/2014 vypracovanému znalkyňou P. B. C. žalobkyňa, ani žalovaná nemala žiadne výhrady. Žalobkyňa ho považuje za komplexný, objektívny, ktorý spĺňa všeobecné i osobitné náležitosti a predpoklady kladené na znalecký posudok právnou úpravou. Všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností ustanovenú znalkyňou považuje za správnu, opierajúcu sa o reálnu cenu nehnuteľností v rozhodnej dobe pre určenie a vypořádanie podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam. Žalovaná namieta aj výrok týkajúci sa otázky nároku na náhradu trov konania priznaného žalobkyňa ako úspešnej strane sporu, a to bez relevantných dôvodov. Žalovaná mala možnosť tak pred začatím prvého pojednávania, ako aj na samotnom pojednávani prejaviť svoju vôľu a so žalobkyňou sa mimosúdne dohodnúť a predísť tak vzniku trov súdneho konania. Mohla tiež sama iniciatívne predložiť žalobkyňa návrh dohody, ale tak neurobila a len v dôsledku jej správania bola žalobkyňa nútená domáhať sa práva na súde, zaplatiť súdny poplatok, zálohu za znalecké dokazovanie a znášať trovy právneho zastúpenia, preto námietky žalovanej považuje za účelové a vypočítavé s cieľom vyhnúť sa zaplateniu trov konania, najmä trov právneho zastúpenia. Napádaný rozsudok súdu prvej inštancie považuje za náležitý a zákonný aj z hľadiska jeho zdôvodnenia. Navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že sa v plnej miere pridrižava odvolania zo dňa 15. 05. 2017 s poukazom na ustanovenie zákona č. 160/2015 Z. z., a to § 1, § 2, § 132 ods. 1, 2, 3. Žaloba nespĺňa požadované náležitosti uvedené v zákone, je právne irelevantná, nepodáva pravdivé a úplné skutočnosti v tejto kauze, je jednoznačná, účelová, nepravdivá vo všetkých smeroch. Žalobkyňa nechce a neuznáva prvý znalecký posudok, iba druhý, tu sa jedná z jej strany o tzv. bezdôvodné obohatenie a poukazuje na ust. § 209 súkromný znalecký posudok podľa CSP, kde súd musí zohľadniť a pripustiť, ako to do dnes písomne, listinnými dôkazmi dokázala existenciu prvého znaleckého posudku pred začatím rekonštrukcie domu vypracované znalkyňou P. C.. Zhodnotenie rekonštrukcie rodinného domu výlučne z jej finančných prostriedkov vydokladovala celkom náklady na rekonštrukciu RD vo výške v tej dobe platnej mene 1.000.000,- Sk. Opakovane uviedla, že žaloba je čisto a len výlučne zo zisťných dôvodov, žiadnou mierou ani osobne s manželom, ani finančne žalobkyňa neprispievala, nepodieľala sa na rekonštrukcii RD. Do rodinného domu k matke sa nasťahovala ešte za života matky,

keďže matka bola vážne chorá, žalobkyňa odmietla ísť k matke, tak tam išla ona. Z dôvodu havarijného dezolátneho stavu strechy RD bola nutná rekonštrukcia domu, jedná sa o tzv. gazdovský dom, jednu časť rekonštruovala žalovaná s tichým súhlasom žalobkyne; od druhej časti rodinného domu má žalobkyňa kľúče, nič jej nebráni, aby tam išla bývať a urobila tam rekonštrukciu. Vo vyjadrení žalobkyne jej ide len o to získať neoprávnené peniaze nie zo skutočnej hodnoty RD pred rekonštrukciou, ale po rekonštrukcii. Uviedla, že v odvolaní konkrétne uviedla výsluch svedkov (nie bližšie nemenovaných osôb v bode ad 2 vyjadrenia, ale žiada výsluch P. C. k oboj z znaleckým posudkom, posúdenie relevantného stavu pred rekonštrukciou a po rekonštrukcii, výsluch Z.P. - priateľa, výsluch živnostníka za súkromnú firmu, ktorá robila rekonštrukciu). Žiadala, aby trovy konania v plnom rozsahu hradila žalobkyňa, t. j. všetky trovy súdneho konania, právneho zastupovania, znalecké posudky hradila žalovaná, tak tie nech ostanú na ňu.

5. Žalobkyňa sa k podanému vyjadreniu žalovanej písomne nevyjadřila.

6. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie napadnutým odvolaním postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Na základe podaného odvolania žalovanej tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovanej a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalovanej odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej stotožňuje. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; pokiaľ sa týka preskúmania veci samej v dôsledku odvolania žalovanej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobkyne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

9. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že žalovaná súhlasila s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorým súd zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom sporu. Súhlasila tiež s tým, že súd rozhodol o prikázaní nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej (výroky I. a II. odvolaním napadnutého rozsudku). Odvolanie podala proti rozhodnutiu súdu, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi z titulu úplného vypořiadania podielového spoluvlastníctva sumu 40.200,- Eur do 60 dní o právoplatnosti rozsudku (výrok III.) a proti výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania, keď súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 % (výrok IV.).

10. S prihliadnutím na odvolacie námietky žalovanej v podanom odvolaní, keď žalovaná namietala pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré zdôvodnila tým, že súdom neboli zohľadnené jej písomné, osobné zdôvodnenia v predmetnom spore a poukazovala na existenciu znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou P. C. pred započatím rekonštrukcie rodinného domu, kedy znalkyňa ohodnotila nehnuteľnosti na sumu 40.200,- Eur, ktorý Znalecký posudok č. 66/2008 zo dňa 08. 09. 2008 pripojila k podanému odvolaniu, pričom sa domáhala, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi z titulu úplného vypořiadania podielového spoluvlastníctva sumu 20.100,- Eur, to znamená polovicu hodnoty z nehnuteľnosti podľa hore uvedeného znaleckého posudku s poukazom na to, že ona vykonala rekonštrukciu rodinného domu a v ďalšom znaleckom posudku znalkyne P. C. bola uvedená cena sporných nehnuteľností sumou 80.400,- Eur až potom, ako bola vykonaná rekonštrukcia rodinného domu. Odvolací súd k tejto odvolacej námietke uvádza, že súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7C/105/2013-126 zo dňa 22. 09. 2014 tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným nehnuteľnostiam, prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej a žalovanej uložil povinnosť vyplatiť žalobkyňi na náhradu jej spoluvlastníckeho podielu sumu 40 200 Eur

do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania. Súd pred rozhodnutím vo veci samej vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu výpisom z listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. D., Znaleckým posudkom znalkyne P. B. C. č. 76/2014 zo dňa 14. 07. 2014. Znalecký posudok znalkyňa vypracovala na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/105/2013-41 zo dňa 23. 01. 2014, ktorým súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie a znalkyni uložil stanoviť všeobecnú hodnotu nehnuteľností po vykonaní ohliadky. Vo veci súd rozhodol pri aplikácii ust. § 141 ods. 1 a § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že návrh žalobkyne je dôvodný, keď medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa aj žalovaná nadobudli predmetné nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parc. č. XXX, ako aj pozemky parc. č. XXX a XXX k. ú. D. dedením a nehnuteľnosti majú v podielovom spoluvlastníctve s rovnakou veľkosťou podielov 1 k celku. Medzi stranami sporu bola sporná otázka výšky náhrady za spoluvlastnícky podiel, keď žalobkyňa požadovala podľa znaleckého posudku sumu 40.200,- Eur. Zo znaleckého posudku súd pri rozhodovaní vo veci náhrady za spoluvlastnícky podiel žalobkyne vychádzal a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 40.200,- Eur, t. j. polovicu zo sumy 80.400,- Eur. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 14Co/1541/2014-175 zo dňa 29. 02. 2016 rozsudok Okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu splnenia poučovacej povinnosti súdu podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 5 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie pri tvrdení investícií do nehnuteľnosti zo strany žalovanej túto náležite poučiť, zistiť, či sa domáha vyporiadania podielového spoluvlastníctva „v širšom zmysle“ a ak áno, bol súd povinný postupovať podľa § 43 ods. 1 OSP tak, aby následne súd mohol bezpochyby a jednoznačne ustáliť, či predmetom konania je vyporiadanie v užšom slova zmysle alebo v širšom zmysle. V závere odvolací súd poukázal na to, že v prípade, ak je odvolaním napadnutý rozsudok o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva len v časti týkajúcej sa spôsobu vyporiadania, nemôže rozsudok nadobudnúť právoplatnosť ani v časti, v ktorej sa podielové spoluvlastníctvo zrušuje, pretože ide o závislé výroky (§ 206 ods. 2 OSP - platného a účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu). Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že následne súd prvej inštancie sa riadil pokynom odvolacieho súdu a žalovanú uznesením sp. zn. 7C/105/2013-186 zo dňa 09. 06. 2016 vyzval, aby v lehote 15 dní doplnila a opravila písomné podanie doručené súdu dňa 07. 11. 2014, a to tak, že opätovne zašle súdu riadny návrh so všetkými náležitosťami v zmysle § 42 ods. 3 § 79 ods. 1 a 2 a § 97 OSP, pričom náležite žalovanú poučil, v akom smere má svoje podanie doplniť. Žalovaná bola súdom súčasne poučená aj o následkoch nedoplnenia vzájomného návrhu v zmysle § 43 ods. 2 OSP. Žalovaná svojím podaním zo dňa 22. 06. 2016 reagujúc na výzvu okresného súdu v uznesení č. k. 7C/105/2013 - 186 zo dňa 09. 06. 2016 uvádzala skutočnosti vo vzťahu k nákladom na rekonštrukciu rodinného domu a tvrdým investíciám zo strany žalovanej, pričom však svojím podaním neodstránila vady konania, ktoré podľa obsahu mohlo byť vzájomným návrhom žalovanej. Odvolací súd opakovane poukazuje na to, že vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je možné vykonať aj ako vyrovnanie v širšom slova zmysle, ale to len na základe návrhu strany sporu, alebo vzájomného návrhu. O návrhu (vzájomnom návrhu) požadujúcom zaplataenie určitej sumy z dôvodu širšieho vysporiadania je však vždy treba rozhodnúť samostatným výrokom, nie len v rámci náhrady za spoluvlastnícky podiel, ktorú skutočnosť však odvolací súd už uviedol aj v odôvodnení uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, č. k. 14Co/1541/2014 - 175 zo dňa 29. 02. 2016, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7C/105/2013 - 126 zo dňa 22. 09. 2014, ako aj v uznesení odvolacieho súdu č. k. 14Co/493/2016 - 211 zo dňa 18. 01. 2017, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/105/2013 - 193 zo dňa 28. 06. 2016, ktorým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovanej zo dňa 07. 11. 2014 doručeným súdu dňa 07. 11. 2014 odmietol. Správne súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu žalobkyne, keďže žalovaná napriek výzve a poučeniu zo strany súdu, v akom smere má doplniť a opraviť podanie zo dňa 07. 11. 2014, ktoré podľa svojho obsahu mohlo byť (návrhom), - vzájomným návrhom vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva a ktoré podanie nemalo náležitosti kvalifikovaného podania. Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že Znalecký posudok č. 76/2014 bol vypracovaný znalkyňou P. B. C. na základe nariadenia znaleckého dokazovanie súdom, pričom znalkyňa bola v konaní pred súdom aj vypočutá na pojednávaní dňa 22. 09. 2014, ktorého pojednávania sa zúčastnila aj žalovaná, pričom po výsluchu znalkyne žalovaná pred súdom uviedla, že nemá žiadnu pripomienku ani výhrady k znaleckému posudku. Súd prvej inštancie vo veci rozhodoval na základe prednesov sporových strán a dôkazných listín, ktoré boli oboznamované v predzrušujúcom konaní a sporovým stranám boli známe, pričom opätovne nevykonával ani dôkazy čítaním alebo oboznámenie listín, keďže pôvodné listinné dôkazy boli známe obom sporovým stranám, pretože v prípade, ak v rámci dokazovania bola doručená súdu dôkazná listina, súd jeden rovnopis tejto listiny vždy doručoval protistrane, pričom súd poukázal na to, že ani jedna sporová strana na pojednávaní

dňa 03. 04. 2017 nenavrhol vykonať konkrétny dôkaz na preukázanie alebo popretie svojich tvrdení. Z týchto dôvodov preto súd prvej inštancie rozhodol v zhode ako súd prvej inštancie v predzrušujúcom konaní, keď vychádzal z tých dôkazných listín, ktoré boli známe súdu už v tomto období. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že nebolo možné prihliadnúť na tvrdenia žalovanej o jej investíciách do spoluvlastníctva oboch podielových spoluvlastníčok, keďže súd tieto tvrdené investície by mohol právne posúdiť len v prípade riadneho podania žalovanej, ktoré však žalovaná napriek výzve súdu (tak ako je to už uvádzané vyššie) neurobila, pričom odvolací súd zároveň uvádza, že tieto tvrdené investície žalovaná v konaní v zásade riadnym spôsobom ani nepreukázala. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu, pričom odvolací súd znova uvádza, že v prípade, ak je odvolaním napadnutý rozsudok o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva len v časti týkajúcej sa spôsobu vyporiadania, nemôže rozsudok nadobudnúť právoplatnosť ani v časti, v ktorej sa podielové spoluvlastníctva zrušuje, pretože ide o závislé výroky. Hoci žalovaná odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady za vyporiadané podielové spoluvlastníctva odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s prihliadnutím na vyššie uvedené potvrdil v celom rozsahu.

11. Pokiaľ žalovaná v písomnom odvolaní uviedla, že neboli splnené procesné podmienky vrátane písmena b), súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces - vrátane písmena e/ - písmena f/ - písmena g/ a písmena h/ citovaného CSP odvolací súd uvádza, že tieto odvolacie námietky žalovaná v podanom odvolaní nešpecifikovala, neuviedla konkrétne odvolacie námietky vo vzťahu k hore uvedenému, preto odvolací súd nemohol sa zaoberať týmito odvolacími dôvodmi a odvolaciemu prieskumu z týchto dôvodov podrobil zásadnú odvolaciu námietku, ktorú odvolací súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia už vyššie.

12. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovanej k rozhodnutiu súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania odvolací súd uvádza, že túto odvolaciu námietku nemožno považovať za dôvodnú. Je nepochybné, že úspešnou stranou sporu bola žalobkyňa a podľa § 255 ods. 1 CSP jej prináleží náhrada trov konania podľa pomeru úspechu, pričom úspešnou bola žalobkyňa v celom rozsahu, preto správne súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Odvolací súd sa zaoberal aj posúdením, či vzhľadom na odvolaciu námietku žalovanej v podanom odvolaní vo vzťahu k trovám konania neexistujú u žalovanej dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy súd v súlade s ust. § 257 CSP výnimočne nemusí priznať náhradu trov konania strane sporu, ktorá bola v spore úspešná. Preskúmaním veci odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by preukazovali dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu. Je nepochybné, že tak žalobkyňa, ako aj žalovaná súhlasili so zrušením podielového spoluvlastníctva, ako aj s prikázaním sporných nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovanej. Žalovaná nesúhlasila s požadovanou náhradou na výplatu podielového spoluvlastníctva v prospech žalobkyne, ako sa tejto žalobkyňa domáhala, pričom žalobkyňa sa domáhala náhrady podľa všeobecnej ceny sporných nehnuteľností na základe odhadu vykonaného znalcom z príslušného oboru a súd pri rozhodovaní o výške náhrady za spoluvlastnícky podiel rozhodoval podľa vypracovaného znaleckého posudku v súdnom konaní, pričom žalobkyňa sa domáhala vyplatenia jednej polovice hodnoty sporných nehnuteľností za svoj podiel, t. j. vo výške 40.200,- Eur, keď znalkyňa určila všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti celkovo sumou 80.400,- Eur. V konaní teda odvolací súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre prípadnú aplikáciu ust. § 257 CSP z týchto dôvodov preto rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti náhrady trov konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Odvolací súd uvádza, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).